

תת"ע 8349/10/19 - אבו האני סלאח נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 8349-10-19 מדינת ישראל נ' אבו האני סלאח

בפני	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מבקשים	אבו האני סלאח
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 23.1.19 הוגש כנגד מר אבו האני סלאח (להלן: "**המבקש**" או "**הנאשם**") כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בעת שימוש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
2. ביום 16.12.19 התקיים דיון במעמד הצדדים, ובשל כפירת הנאשם במיוחס לו, נקבע התיק לדיון הוכחות ליום 31.3.20.
3. לאור תקנות צו החירום בשל נגיף הקורונה, וההנחיות בדבר קיום דיונים בעת ההיא, נדחה דיון ההוכחות ליום 18.10.20.
4. ביום 18.10.20 התקיים דיון, אליו לא התייצב המבקש, ומאחר שבתיק נמצא אישור מסירה, לפיו, הזימון לדיון הודבק בכתובת מגורי המבקש הרשומה, לאחר שזה סרב לקבלו, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירות שיוחסו לו, והושתו עליו: קנס בסך 1,500 ₪, פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וכן פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים (להלן: "**פסק הדין**").
5. ביום 20.10.20 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו, לביטול פסק הדין.

טענות הצדדים:

6. לטענת המבקש, בפרוטוקול הדיון מיום 16.12.19 צוין שם שגוי של ב"כ המבקש ולכן ההחלטה בדבר שינוי עמוד 1

מועד הדיון לא הובאה לידיעתו, ומשכך, די בכך כדי להוביל לביטול פסק הדין.

7. בתגובתו לתשובת המאשימה, מציין ב"כ המבקש כי המבקש וב"כ מעולם לא קבלו זימון למועד הנדחה, וכן הזימון לא הודבק על דלתם. ב"כ המבקש שב וחוזר על טענותיו כי בשל טעות הקלדה, או מזכירות, שנפלה בהקלדת שמו כב"כ המבקש בפרוטוקול, לא ידע אודות מועד הדיון החדש שנקבע.
8. המשיבה מתנגדת לבקשה תוך שהיא מפנה לכך שדבר הדואר הודבק על דלתו של המבקש, לאחר שזה סירב לקבלו ולפיכך, סבורה כי ההמצאה בוצעה כדין, ולמבקש אין אלא להלין על עצמו.
9. עוד טוענת המשיבה כי היעדרות המבקש לא נבעה מסיבה מוצדקת, והעונש אשר הושת עליו אינו חורג ממתחם הענישה המקובל, ועל כן, הבקשה לא מרימה את נטל השכנוע לפתיחת ההליך מחדש. בעניין זה מפנה המשיבה לרע"פ 9142/01.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, שמעתי את טענות הצדדים ועיינתי גם בהשלמת טיעוני המבקש, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.

10. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

11. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

12. לאחר מכן, לגופה של הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: **"הלכת איטליא"**)).

13. בענייניו, הבקשה הוגשה שלושה ימים ממועד מתן פסק הדין, ועל כן נראה כי הוגשה במסגרת סד הזמנים העומד לרשות הנאשם להגשת הבקשה מבלי להידרש להסכמת התובע.

14. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון בעניינו, אינני מוצאת ממש בטענותיו של המבקש המופנות כנגד אישור המסירה. עיון באישור המסירה מעלה כי ההזמנה לדיון נשלחה לכתובת מגורי המבקש ומאחר שזה סירב לקבלה, הודבקה על דלת ביתו. טענת המבקש כי לא קיבל לידו את

ההזמנה הועלתה בעלמא וללא כל תימוכין. בהתחשב במעמדו של אישור המסירה ובכך שאם המבקש טוען כנגד מעמד זה, עליו הנטל להוכיח טענתו, אלא שהמבקש נמנע מלעשות כן, וכל שבפיו היא הכחשה כללית ופנייה לתביעה ש - "תתכבד לשלוח העתק ממכתב זה".

15. זאת ועוד, הרי שהמבקש לא טען וממילא גם לא הוכיח כי הכתובת אליה נשלחה ההזמנה אינה הכתובת שלו.

16. באשר לטעות ההקלדה הנטענת על ידי ב"כ המבקש, ראשית - יפוי הכוח סרוק בתיק מיום 20.10.21, מועד הגשת הבקשה שבפניי. שנית, ככל ואכן נפלה טעות הקלדה, על ב"כ המבקש, שנכח בדיון (כך גם מציין בבקשה), מוטלת החובה לעדכן את בית המשפט ולפעול לתיקון טעות הקולמוס, ככל שנפלה. לא זו אף זו, על המבקש וב"כ, ממילא לעקוב אחר התנהלות התיק במרשתת ואילו היו פועלים כך, לבטח היו מתעדכנים אודות ההחלטה המורה על שינוי הדיון.

17. זה המקום לציין כי לא ברורה טענת ב"כ המבקש כי ההחלטה על דחיית המועד, ניתנה ללא קביעת מועד דיון חדש, שעה שישנה החלטה אחת בתיק, מיום 23.3.20, המורה על דחיית מועד הדיון למועד חדש (ליום 18.10.20). דברים אלה מקבלים משנה תוקף שעה שהמבקש עצמו כפר במיוחס לו, וחתר אפוא, לקביעת התיק להוכחות.

18. למעלה מן הצורך יוער כי הבקשה שלפניי איננה נתמכת בתצהיר מאת המבקש, מוגשת כשהיא חסרת נימוקים, פירוט ואסמכתאות, והדבר רובץ לפתחו של המבקש.

19. באשר לחשש מפני עיוות דין, לא ניתן להתעלם מכך שבדיון שהתקיים במעמד הצדדים, ביום 16.12.19, המבקש כפר בעובדות שיוחסו לו בכתב האישום, אולם, יחד עם זאת, לא הצביע על הגנה כלשהי לגופו של עניין.

20. באשר לעונש שנגזר על המבקש, והואיל והמדובר בעבירה חוזרת ולאחר שביהמ"ש נחשף לעברו התעבורתי המכביד של המבקש, העונש הולם את חומרת העבירה ואף נוטה לקולא, מקום שמתחם הענישה ההולם לעבירה זו כולל פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. מפנה לעפ"ת 66726-07-20, שם, בנסיבות זהות, מצא בימ"ש המחוזי, כב' השופטת שלו, מקום לאשר ענישה של בית משפט קמא בדבר פסילה בפועל, במקרה של עבירת ברירת משפט - עבירה של שימוש בנייד, כאשר המערער הורשע רק מכח אי התייצבותו, כאמור בעניינו של הנאשם.

21. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, את חומרת העבירה, את נסיבותיה ואת עברו התעבורתי של המבקש ומאחר ואני סבורה כי המבקש לא העלה טעמים שיש בהם משום עיוות דין ככל ובקשתו לא תתקבל, לא מצאתי מקום לקבל את הבקשה דנן.

22. **לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין שניתן ביום 18.10.20, נדחית.**

23. **למען הסר ספק, עיכוב ביצוע גזר הדין, כפי שניתן ביום 21.10.20, מבוטל בזאת.**

ניתנה היום, כ"ח טבת תשפ"א, 12 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.